

Arrest

**nr. 176 350 van 14 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. POELMAN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen samen met zijn zakenpartner en vriend A.M.A.A. (RvV X) op 19 oktober 2015 België is binnengekomen, diende op 21 oktober 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 29 maart 2016 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 30 maart 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 21/10/2015

Overdracht CGVS: 08/12/2015

U werd op 9 maart 2016 van 11u37 tot 12u53 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in aanwezigheid van een tolk die de taal Sorani machtig is.

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Irakees staatsburger van Koerdische origine te zijn, afkomstig uit Gwer in de provincie Erbil in de Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak.

U bent in 1987 geboren in Gwer, waar u ook opgroeide en steeds hebt gewoond. Sinds het overlijden van uw vader in 2004 als gevolg van een ziekte, woonde u met uw moeder in Gwer. Samen met uw vriend en zakenpartner A. A. M. A. (OV (...)) baatte u sinds meer dan een jaar een zaak uit waarbij u gas verkocht. Af en toe verkochten jullie ook alcoholische dranken, maar dan enkel op bestelling. Het gas haalde u zelf in Erbil of Machmour ofwel werd het u geleverd. De problemen waarvoor u uiteindelijk uw land ontvluchtte begonnen ergens eind augustus 2015. Eén van uw klanten bleek de gasflessen die hij bij jullie had aangekocht in relatief grote hoeveelheden te hebben doorverkocht aan Daesh. De politie kwam hierachter en dacht dat jullie medeplichtig waren aan de activiteiten van jullie klant. Hierop vaardigde de politie een arrestatiebevel uit tegen jullie. Uw moeder nam het in ontvangst. Er stond in deze brief dat u zich zo snel mogelijk bij de politie van Gwer moest aanmelden. U vreesde dat de politie u zou blijven zoeken en u aangehouden zou worden. Begin september 2015 ontvluchtte u daarom uw land samen met uw vriend. Jullie reisden vanuit Erbil via Dohuk naar de Turkse grens, waarna jullie vanuit Turkije via Griekenland, Macedonië, Servië, Kroatië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland, België bereikten op 19 oktober 2015. Op 21 oktober 2015 vroeg u samen met uw vriend A. A. M. A. (...) asiel aan bij de Belgische autoriteiten.

U kampte al enige tijd met gezondheidsproblemen. U had een gezwel aan uw keel, dat verwijderd moest worden. U had hier veel pijn door. Na uw aankomst in België onderging u een ingreep waarbij de tumor verwijderd werd.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u een kopie voor van uw identiteitskaart en verder een medisch attest van het UZ Leuven evenals een attest van het departement werk en sociale economie, afdeling Economische Migratie, in Gent over de toekenning van een arbeidskaart C.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde problemen als uw vriend en zakenpartner A. A. M. A. (...) met wie u samen uw land ontvluchtte en samen in België asiel vroeg (CGVS, p. 8 en A. A. M. A., p. 9). Aangezien ik in het kader van zijn asielaanvraag een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat omwille van ernstige tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en uw verklaringen geen enkel geloof meer kon worden gehecht aan uw asielrelaas, wordt ten aanzien van u eenzelfde beslissing genomen. Voor een uitgebreide weergave van de motieven waarop de beslissing van uw vriend gebaseerd is, verwijs ik naar zijn beslissing, die als volgt luidt:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land ontvluchtte omdat u vreest er te zullen worden aangehouden en vastgehouden door de inlichtingendienst Parastin die naar u op zoek was nadat één van uw klanten op heterdaad betrapt werd bij het smokkelen van gas naar IS, dat hij bij u had aangekocht.

Er moet echter worden opgemerkt dat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend, aangezien u er niet in geslaagd bent uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Zo werden bij een vergelijking van uw verklaringen en die van uw vriend en zakenpartner A. A. S. (OV (...)), die zich ter staving van zijn asielaanvraag op dezelfde problemen als u baseerde (CGVS, p. 9 en A. A. S., p. 8), verschillende tegenstrijdigheden vastgesteld aangaande kernelementen van uw asielrelaas, waardoor hieraan geen enkel geloof kan worden gehecht.

Wat jullie vervolgers betreft, verklaarde u uitdrukkelijk dat het de inlichtingendienst Parastin was die naar u op zoek was en u wilde aanhouden (CGVS, p. 17). Uw zus had immers met één van de mensen gesproken die bij u thuis naar u op zoek waren, een kennis van u die bij deze dienst werkte, waardoor u besepte dat ze van de inlichtingendienst Parastin waren (CGVS, p. 13). Uw vriend verklaarde echter dat de politie, en meer specifiek de lokale politie, op zoek was naar jullie ((CGVS A. A. S., p. 13 en 16). Toen uw vriend met uw verklaringen werd geconfronteerd dat u het over een specifieke instantie had, zei hij dat jullie alles politie noemen (CGVS A. A. S., p. 16), wat als uitleg echter niet afdoende is aangezien u het meer dan eens specifiek over de beruchte en bevreesde dienst Parastin had. Dat uw vriend, wanneer hem uitdrukkelijk gevraagd werd of u problemen had met een specifieke instantie antwoordde: "Gewoon, politie", kan dan ook niet aannemelijk worden beschouwd, zeker gezien jullie dit nieuws, dat de start van jullie problemen inluide, vernamen toen jullie samen in uw voertuig onderweg van Erbil naar huis waren.

Ook over het aantal medewerkers dat bij u thuis naar u op zoek was, waren jullie verklaringen niet consistent. Zo verklaarde u dat u op 8 augustus 2015 samen met uw vriend en zakenpartner vanuit Erbil onderweg was naar huis toen uw zus u op uw gsm belde en vertelde dat drie militaire voertuigen bij u halt hadden gehouden en naar u hadden gevraagd, waarbij ze verwezen naar uw klant die gas dat hij bij u had aangekocht zou hebben geleverd aan IS (CGVS, p. 12). Uw zus had het toen over meer dan tien personen die bij u halt hadden gehouden. Toen uw vriend gevraagd werd hoeveel mensen bij u waren langsgesproken, verklaarde hij dat niet te weten en u dat niet te hebben gevraagd (CGVS A. A. S., p. 16). Aangezien jullie dit nieuws, dat de start van jullie problemen inluidde, vernamen toen jullie samen in uw voertuig onderweg naar huis waren, is het niet aannemelijk dat u uw vriend hiervan niet op de hoogte zou hebben gebracht, laat staan dat hij u dit niet gevraagd zou hebben.

Uw vriend vervolgde dat een arrestatiebevel jegens hem werd uitgevaardigd dat de politie bij hem thuis afleverde en dat zijn moeder in ontvangst had genomen. Hierin stond dat hij zich bij de politie moest aanmelden. Uzelf zou volgens hem ook een gelijkaardig bevel in de vorm van een oproepingsbrief hebben ontvangen om zich bij de politie te melden (CGVS A. A. S., p. 13 en 14). U verklaarde daarentegen stellig dat u, noch uw vriend, een oproepingsbrief had gekregen (CGVS, p. 17). Toen u met de verklaringen van uw vriend dat hij wel een oproepingsbrief had gekregen werd geconfronteerd, zei u dat u het van hem niet wist waaraan u nog toevoegde dat u alleszins een dergelijke brief niet gekregen had (CGVS, p. 18), wat als uitleg niet kan overtuigen, aangezien er redelijkerwijze vanuit gegaan kan worden dat jullie over zo een wezenlijk element uit uw vervolgingsrelaas gesproken zouden hebben. Bovendien verklaarde uw vriend dat hij dacht dat hij u gezegd had dat hij een oproepingsbrief had ontvangen (CGVS A. A. S., p. 16).

Uw vriend vervolgde dat toen de politie de oproepingsbrief afleverde, de politie tegen u zei dat u ervan verdacht werd medeplichtige te zijn aan smokkel van gas naar IS. Toen uw vriend hierop tot twee maal toe werd gevraagd of u aanwezig was toen u van de politie een oproepingsbrief kreeg, zei hij dan weer dat hij niet weet of u toen thuis was of niet (CGVS A. A. S., p. 14-15). Dit wijst er weeral op dat u hierover niet met elkaar gesproken heeft, wat in de door u geschetste context niet aannemelijk is.

Bovendien werd ook een tegenstrijdigheid vastgesteld tussen de verklaringen die uw vriend bij de DVZ aflegde enerzijds en de verklaringen die hij aflegde op het CGVS anderzijds. Zo zei uw vriend bij de DVZ dat nadat de autoriteiten u als medeplichtige aanzagen in de zaak van smokkel van gas naar IS, jullie zaak in beslag werd genomen (Vragenlijst 5.3), terwijl hij tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde niet te weten of zijn zaak in beslag werd genomen (CGVS A. A. S., p. 15-16). Toen uw vriend met zijn opeenvolgende tegenstrijdige verklaringen werd geconfronteerd, gaf hij toe dat zo te hebben gezegd bij de DVZ, waaraan hij echter toevoegde dat hij niet weet of dat zo geweest is of niet en het slechts een vermoeden betrof van zijn kant (CGVS A. A. S., p. 15-16). Nergens uit zijn verklaringen afgeleid bij de DVZ blijkt echter dat het hier slechts om een vermoeden zou gaan, waardoor ook deze tegenstrijdigheid overeind blijft.

Aangaande het aantal keren dat jullie klant Haytham bij jullie gasflessen kwam kopen, verklaarde u meer dan eens dat hij dat dagelijks deed (CGVS, p. 12 en 14). Uw vriend verklaarde nochtans dat hij niet alle dagen kwam, maar eens om de zoveel dagen, waaraan hij toevoegde dat hij zich niet meer herinnerde of hij één keer dan wel tien keer geweest was. Nochtans verklaarde uw vriend dat hij dagelijks ging werken, waarmee hij bedoelde dat hij elke dag in jullie zaak aanwezig was, al ging hij overdag soms voor 10 minuten of een half uur weg. Toen uw vriend met uw verklaringen werd geconfronteerd dat deze klant dagelijks bij jullie kwam, zei hij dat jullie klant er misschien was toen hijzelf niet aanwezig was (CGVS A. A. S., p. 13). Dit is echter slechts een povere uitleg om zijn eerdere verklaringen bij te stellen, die dan ook niet kan overtuigen.

Voorts is het opvallend dat uw vriend, in tegenstelling tot u, niet de volledige naam kende van jullie klant door wie al jullie problemen ontstonden en niet wist waar hij vandaan kwam. Zo zei u dat hij Haytham Yousif heette, dat hij afkomstig was van Gwer, maar in Sharayh woonde (CGVS, p. 14). Uw vriend verklaarde dat hij zijn volledige naam niet kende en hij niet wist waarvan hij afkomstig was (CGVS A. A. S., p. 12). Zijn uitleg dat vooral u veel handel dreef met deze klant, kan niet overtuigen, zeker gezien blijkt dat deze klant uit Gwer afkomstig was, de stad waar ook uw vriend van afkomstig is (CGVS A. A. S., p. 4), en verwacht kan worden dat jullie gesproken zouden hebben over deze sleutelfiguur uit jullie asielrelaas.

Ook over het moment waarop deze klant, die aan de oorsprong ligt van de problemen waarvoor u uiteindelijk uw land ontvluchtte, bij u gas begon aan te kopen, waren jullie verklaringen niet eenduidig. Zo verklaarde u dat hij zo een maand nadat u met de zaak begonnen was (u begon met uw zaak een maand voor de opmars van IS in de regio) dagelijks 10 gasflessen kwam halen (CGVS, p. 14 en 10), terwijl uw vriend zei dat hij pas sinds augustus 2015, oftewel na de gevechten met IS en dus niet lang geleden, bij jullie klant was geworden (CGVS A. A. S., p. 12).

Aangaande uw vertrek vanuit uw schuilplaats in Erbil verklaarde u dat uw vriend en tevens zakenpartner en u met een militair voertuig van Erbil naar Zakho reden, reden dat jullie onderweg ook niet werden

tegehouden aan checkpoints (CGVS, p. 11). Uw vriend verklaarde echter dat jullie samen met een witte personenwagen van het merk BMW van Erbil naar Dohuk reden waaraan hij toevoegde dat jullie onderweg geen problemen kenden, wat geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met uw verklaringen. Toen uw vriend met uw afwijkende verklaringen werd geconfronteerd, herhaalde hij slechts dat jullie die rit met een witte BMW hadden afgelegd, waarmee deze tegenstrijdigheid geenszins wordt opgeheven.

Alle bovenstaande tegenstrijdigheden en inconsistenties, die raken aan kernaspecten van uw asielerelatie, tasten de geloofwaardigheid ervan op fundamentele wijze aan.

Voor zover u gewag maakte van de onveilige situatie in uw regio van herkomst (Vragenlijst DVZ, 3.5 en CGVS, p. 8), moet worden opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), nog steeds significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Kurdistan Region of Iraq (KRI) kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014-2015 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014-begin 2015), opnieuw de militaire controle verworven.

Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De IS-offensieven en peshmerga-tegenoffensieven en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Nineveh, Tamim en Diyala hebben slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in Noord-Irak. Het terreurgeweld in KRI-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak. Er vonden de voorbije drie jaar drie grootschalige aanslagen plaats in KRI-gebied, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Daarnaast vinden er slechts sporadisch kleinschalige en gerichte aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijkt zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van meer dan 243.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KRI-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio werden de veiligheidsmaatregelen in de KRI-regio echter wel verhoogd. Het aantal checkpoints werd en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de wederzijdse wrevel omtrent de verdeling van olie- en andere bodemrijksdommen, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen KRI en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige IS.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gericht luchtbombardementen op PKK-bases in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniyah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van

willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Zij ten slotte opgemerkt dat u de Belgische asielinstanties geen enkel identiteits-, noch enig ander document voorlegde ter staving van uw asielaanvraag. Nu verklaarde u weliswaar dat u een aantal identiteitsdocumenten, waaronder uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, informatiekaart alsook de overlijdensakte van uw vader bij de smokkelaar in Istanboel had achtergelaten (CGVS, p. 2) en u nooit over een paspoort zou hebben beschikt (CGVS, p. 3). Gezien hierboven omstandig werd aangetoond dat geen enkel geloof kan worden aan uw asielrelaas, kan ook maar weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen over het ontbreken van essentiële documenten, waardoor het vermoeden rijst dat u deze bewust wil achterhouden om zo informatie, zoals een mogelijk eerder vertrek uit uw land of een legale uitreis, voor de Belgische asielinstanties achter te houden. Hierdoor wordt uw algehele geloofwaardigheid verder aangetast."

De door u ter staving van uw asielaanvraag voorgelegde documenten kunnen deze beslissing niet wijzigen. De kopie van uw identiteitskaart vormt een begin van bewijs van uw identiteit, die door mij in deze beslissing echter niet in vraag wordt gesteld. Het attest van het UZ Leuven dd 8 februari 2016 bevestigt uw medische problematiek waarvoor u in datzelfde ziekenhuis een ingreep onderging, die door mij echter niet in twijfel wordt getrokken, maar die geen verband houdt met de criteria die de toekenning van asiel wettigen. Voor de beoordeling van medische elementen dient u zich dan ook te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Het attest dd 2 maart 2016 van het departement werk en sociale economie, afdeling Economische Migratie, ten slotte, gaat over de toekenning van een arbeidskaart C. Dit attest heeft evenmin enig uitstaan met de criteria die de toekenning van asiel wettigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Ter zitting verklaart de advocaat van verzoeker dat verzoekers zakenpartner en vriend A.M.A.A. vrijwillig is teruggekeerd naar Irak en afstand doet van het verzoekschrift in de zaak met rolnummer RvV 188 352.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker meent de hierna volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivering van de bestreden beslissing:

"3.2.1 Nopens de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus van verzoeker.

3.2.1.1. Schending van Art. 1, A, §2 van de Conventie van Genève.

19. Er bestaat weldegelijk gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker in de zin van Art. 1, A, §2 van de Conventie van Genève. De motieven die in de beslissing van verwerende partij worden aangehaald doen hieraan geen afbreuk.

20. Verzoeker ontvluchtte zijn land uit vrees te worden aangehouden en vastgehouden door de beruchte inlichtingendienst Parastin gezien één van zijn klanten van zijn gasbedrijf op heterdaad werd betrapt bij het smokkelen van gas naar Islamitische Staat.

21. Ten onrechte stelde verwerende partij in haar bestreden beslissing van 29.03.2016 dat verzoeker noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kon worden verleend gezien verschillende tegenstrijdigheden zouden zijn vastgesteld aangaande de kernelementen van het asielrelaas van verzoeker. Verzoeker betwist dit om de hierna volgende redenen.

22. Zo verklaarde verzoeker dat hij werd opgespoord door de lokale politie terwijl zijn zakenpartner verklaarde dat beiden werden opgespoord door de inlichtingendienst Parastin.

23. De inlichtingendienst Parastin betreft evenwel een politionele instantie zodat beide verklaringen weldegelijk compatibel kunnen worden aanschouwd.

24. Daarnaast werden door verwerende partij tegenstrijdigheden vastgesteld tussen de verklaringen van verzoeker en zijn zakenpartner omtrent het aantal personen dat op 08.08.2015 voor de gaswinkel van verzoeker halt hield in militaire voertuigen.

25. Volgens de zus van de zakenpartner van verzoeker waren meer dan tien personen aanwezig terwijl verzoeker het aantal mensen niet kon benoemen.
26. De zakenpartner van verzoeker had evenwel telefonisch contact met diens zus waardoor enkel de zakenpartner omstandig werd ingelicht omtrent het aantal personen, terwijl verzoeker het volledige telefoongesprek niet heeft kunnen aanhoren en aldus niet concreet werd ingelicht.
27. Verder werden door verwerende partij tegenstrijdigheden vastgesteld tussen de verklaringen van verzoeker en zijn zakenpartner omtrent het al dan niet afleveren van een arrestatiebevel. Volgens verzoeker werd een oproepingsbrief voor een arrestatiebevel afgeleverd terwijl zijn zakenpartner het tegendeel beweerde.
28. Verzoeker kan in deze enkel herhalen een oproepingsbrief voor een arrestatiebevel te hebben ontvangen. Mogelijks heeft verzoeker wel dergelijk bevel ontvangen en de zakenpartner van verzoeker pas enige tijd nadien toen deze reeds zijn thuisland ontvluchtte.
29. Eventuele tegenstrijdigheden in het asielrelaas van de zakenpartner van verzoeker kunnen verzoeker zelf niet worden verweten. Het asielrelaas van verzoeker is consistent en bevat geen tegenstrijdigheden.
30. Voorts werden door verwerende partij vragen gesteld omtrent de al dan niet inbeslagname van de handelszaak van verzoeker. Verzoeker heeft in ieder geval vernomen dat tot dergelijke inbeslagname zou zijn overgegaan.
31. Omtrent de frequentie van de bezoeken van de klant die gas smokkelde naar Islamitische Staat herhaalt verzoeker dit niet te kunnen preciseren. De zakenpartner van verzoeker was bijna continu aanwezig in zijn handelszaak.
32. Verzoeker daarentegen was niet altijd aanwezig in de handelszaak en kon aldus niet met zekerheid bevestigen hoeveel keer de klant Haytham gasflessen aankocht. De klant Haytham betrof daarenboven geen kennis van verzoeker en kende deze enkel van zien.
33. Tot slot dient opgemerkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Erbil in Noord-Irak allerm minst als veilig kan worden beschouwd.
34. Het grondoffensief van Islamitische Staat is voornamelijk gesitueerd in Centraal-Irak, doch dit impliceert niet dat Noord-Irak aan alle geweld zou ontsnappen.

3.2.2. *Nopens de bestreden beslissing tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.*

3.2.2.1 *Reëel risico op ernstige schade.*

35. *Onnodig te zeggen dat verzoeker ingeval van effectieve uitwijzing naar Irak een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade. De inlichtingendienst Parastin heeft een bijzonder kwalijke reputatie en zal deze zonder meer laten gelden ten aanzien van verzoeker."*

2.1.2. In een aanvullende nota van 22 september 2016 brengt de Commissaris-generaal een COI Focus "Irak. De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio" van 18 mei 2016 van Cedoca bij aan ter beoordeling van de veiligheidssituatie in Noord-Irak.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker gaat weliswaar concreet in op een aantal argumenten in de motivering van de bestreden beslissing dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, maar beperkt zich tot een herhaling dat volgens hem de inlichtingendienst Parastin en de lokale politie geenszins tegengesteld zijn, dat hij het telefoongesprek over het aantal politiemannen niet heeft kunnen aanhoren en zodoende niet werd ingelicht, dat hij een oproepingsbrief voor een arrestatiebevel heeft ontvangen, dat tegenstrijdigheden in de verklaringen van zijn zakenpartner hem niet kunnen worden verweten, dat hij heeft vernomen dat zijn handelszaak in beslag werd genomen en dat hij niet altijd aanwezig was in de zaak en bijgevolg de klant Haytham enkel kende "van zien" en niet met zekerheid kan bevestigen hoeveel keer Haytham gasflessen aankocht.

De Commissaris-generaal heeft terecht gemotiveerd als volgt:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde problemen als uw vriend en zakenpartner A. A. M. A. (...) met wie u samen uw land ontvluchtte en samen in België asiel vroeg (CGVS, p. 8 en A. A. M. A., p. 9). Aangezien ik in het kader van zijn asielaanvraag een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat omwille van ernstige tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en uw verklaringen geen enkel geloof meer kon worden gehecht aan uw asielrelaas, wordt ten aanzien van u eenzelfde beslissing genomen. Voor een uitgebreide weergave van de motieven waarop de beslissing van uw vriend gebaseerd is, verwijs ik naar zijn beslissing, die als volgt luidt:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land ontvluchtte omdat u vreest er te zullen worden aangehouden en vastgehouden door de inlichtingendienst Parastin die naar u op zoek was nadat één van uw klanten op heterdaad betrapt werd bij het smokkelen van gas naar IS, dat hij bij u had aangekocht.

Er moet echter worden opgemerkt dat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend, aangezien u er niet in geslaagd bent uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Zo werden bij een vergelijking van uw verklaringen en die van uw vriend en zakenpartner A. A. S. (OV (...)), die zich ter staving van zijn asielaanvraag op dezelfde problemen als u baseerde (CGVS, p. 9 en A. A. S., p. 8), verschillende tegenstrijdigheden vastgesteld aangaande kernelementen van uw asielrelaas, waardoor hieraan geen enkel geloof kan worden gehecht.

Wat jullie vervolgers betreft, verklaarde u uitdrukkelijk dat het de inlichtingendienst Parastin was die naar u op zoek was en u wilde aanhouden (CGVS, p. 17). Uw zus had immers met één van de mensen gesproken die bij u thuis naar u op zoek waren, een kennis van u die bij deze dienst werkte, waardoor u besepte dat ze van de inlichtingendienst Parastin waren (CGVS, p. 13). Uw vriend verklaarde echter dat de politie, en meer specifiek de lokale politie, op zoek was naar jullie ((CGVS A. A. S., p. 13 en 16). Toen uw vriend met uw verklaringen werd geconfronteerd dat u het over een specifieke instantie had, zei hij dat jullie alles politie noemen (CGVS A. A. S., p. 16), wat als uitleg echter niet afdoende is aangezien u het meer dan eens specifiek over de beruchte en bevreesde dienst Parastin had. Dat uw vriend, wanneer hem uitdrukkelijk gevraagd werd of u problemen had met een specifieke instantie antwoordde: "Gewoon, politie", kan dan ook niet aannemelijk worden beschouwd, zeker gezien jullie dit nieuws, dat de start van jullie problemen inluidde, vernamen toen jullie samen in uw voertuig onderweg van Erbil naar huis waren.

Ook over het aantal medewerkers dat bij u thuis naar u op zoek was, waren jullie verklaringen niet consistent. Zo verklaarde u dat u op 8 augustus 2015 samen met uw vriend en zakenpartner vanuit Erbil onderweg was naar huis toen uw zus u op uw gsm belde en vertelde dat drie militaire voertuigen bij u halt hadden gehouden en naar u hadden gevraagd, waarbij ze verwezen naar uw klant die gas dat hij bij u had aangekocht zou hebben geleverd aan IS (CGVS, p. 12). Uw zus had het toen over meer dan tien personen die bij u halt hadden gehouden. Toen uw vriend gevraagd werd hoeveel mensen bij u waren langsgesproken, verklaarde hij dat niet te weten en u dat niet te hebben gevraagd (CGVS A. A. S., p. 16). Aangezien jullie dit nieuws, dat de start van jullie problemen inluidde, vernamen toen jullie samen in uw voertuig onderweg naar huis waren, is het niet aannemelijk dat u uw vriend hiervan niet op de hoogte zou hebben gebracht, laat staan dat hij u dit niet gevraagd zou hebben.

Uw vriend vervolgde dat een arrestatiebevel jegens hem werd uitgevaardigd dat de politie bij hem thuis afleverde en dat zijn moeder in ontvangst had genomen. Hierin stond dat hij zich bij de politie moest aanmelden. Uzelf zou volgens hem ook een gelijkaardig bevel in de vorm van een oproepingsbrief hebben ontvangen om zich bij de politie te melden (CGVS A. A. S., p. 13 en 14). U verklaarde daarentegen stellig dat u, noch uw vriend, een oproepingsbrief had gekregen (CGVS, p. 17). Toen u met de verklaringen van uw vriend dat hij wel een oproepingsbrief had gekregen werd geconfronteerd, zei u dat u het van hem niet wist waaraan u nog toevoegde dat u alleszins een dergelijke brief niet gekregen had (CGVS, p. 18), wat als uitleg niet kan overtuigen, aangezien er redelijkerwijze vanuit gegaan kan worden dat jullie over zo een wezenlijk element uit uw vervolgingsrelaas gesproken zouden hebben. Bovendien verklaarde uw vriend dat hij dacht dat hij u gezegd had dat hij een oproepingsbrief had ontvangen (CGVS A. A. S., p. 16).

Uw vriend vervolgde dat toen de politie de oproepingsbrief afleverde, de politie tegen u zei dat u ervan verdacht werd medeplichtige te zijn aan smokkel van gas naar IS. Toen uw vriend hierop tot twee maal toe werd gevraagd of u aanwezig was toen u van de politie een oproepingsbrief kreeg, zei hij dan weer dat hij niet weet of u toen thuis was of niet (CGVS A. A. S., p. 14-15). Dit wijst er weeral op dat u hierover niet met elkaar gesproken heeft, wat in de door u geschetste context niet aannemelijk is.

Bovendien werd ook een tegenstrijdigheid vastgesteld tussen de verklaringen die uw vriend bij de DVZ aflegde enerzijds en de verklaringen die hij aflegde op het CGVS anderzijds. Zo zei uw vriend bij de DVZ dat nadat de autoriteiten u als medeplichtige aanzagen in de zaak van smokkel van gas naar IS, jullie zaak in beslag werd genomen (Vragenlijst 5.3), terwijl hij tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde niet te weten of zijn zaak in beslag werd genomen (CGVS A. A. S., p. 15-16). Toen uw vriend

met zijn opeenvolgende tegenstrijdige verklaringen werd geconfronteerd, gaf hij toe dat zo te hebben gezegd bij de DVZ, waaraan hij echter toevoegde dat hij niet weet of dat zo geweest is of niet en het slechts een vermoeden betrof van zijn kant (CGVS A. A. S., p. 15-16). Nergens uit zijn verklaringen afgeleid bij de DVZ blijkt echter dat het hier slechts om een vermoeden zou gaan, waardoor ook deze tegenstrijdigheid overeind blijft.

Aangaande het aantal keren dat jullie klant Haytham bij jullie gasflessen kwam kopen, verklaarde u meer dan eens dat hij dat dagelijks deed (CGVS, p. 12 en 14). Uw vriend verklaarde nochtans dat hij niet alle dagen kwam, maar eens om de zoveel dagen, waaraan hij toevoegde dat hij zich niet meer herinnerde of hij één keer dan wel tien keer geweest was. Nochtans verklaarde uw vriend dat hij dagelijks ging werken, waarmee hij bedoelde dat hij elke dag in jullie zaak aanwezig was, al ging hij overdag soms voor 10 minuten of een half uur weg. Toen uw vriend met uw verklaringen werd geconfronteerd dat deze klant dagelijks bij jullie kwam, zei hij dat jullie klant er misschien was toen hijzelf niet aanwezig was (CGVS A. A. S., p. 13). Dit is echter slechts een povere uitleg om zijn eerdere verklaringen bij te stellen, die dan ook niet kan overtuigen.

Voorts is het opvallend dat uw vriend, in tegenstelling tot u, niet de volledige naam kende van jullie klant door wie al jullie problemen ontstonden en niet wist waar hij vandaan kwam. Zo zei u dat hij Haytham Yousif heette, dat hij afkomstig was van Gwer, maar in Sharayh woonde (CGVS, p. 14). Uw vriend verklaarde dat hij zijn volledige naam niet kende en hij niet wist waarvan hij afkomstig was (CGVS A. A. S., p. 12). Zijn uitleg dat vooral u veel handel dreef met deze klant, kan niet overtuigen, zeker gezien blijkt dat deze klant uit Gwer afkomstig was, de stad waar ook uw vriend van afkomstig is (CGVS A. A. S., p. 4), en verwacht kan worden dat jullie gesproken zouden hebben over deze sleutelfiguur uit jullie asielaanvraag.

Ook over het moment waarop deze klant, die aan de oorsprong ligt van de problemen waarvoor u uiteindelijk uw land ontvluchtte, bij u gas begon aan te kopen, waren jullie verklaringen niet eenduidig. Zo verklaarde u dat hij zo een maand nadat u met de zaak begonnen was (u begon met uw zaak een maand voor de opmars van IS in de regio) dagelijks 10 gasflessen kwam halen (CGVS, p. 14 en 10), terwijl uw vriend zei dat hij pas sinds augustus 2015, oftewel na de gevechten met IS en dus niet lang geleden, bij jullie klant was geworden (CGVS A. A. S., p. 12).

Aangaande uw vertrek vanuit uw schuilplaats in Erbil verklaarde u dat uw vriend en tevens zakenpartner en u met een militair voertuig van Erbil naar Zakho reden, reden dat jullie onderweg ook niet werden tegengehouden aan checkpoints (CGVS, p. 11). Uw vriend verklaarde echter dat jullie samen met een witte personenwagen van het merk BMW van Erbil naar Dohuk reden waaraan hij toevoegde dat jullie onderweg geen problemen kenden, wat geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met uw verklaringen. Toen uw vriend met uw afwijkende verklaringen werd geconfronteerd, herhaalde hij slechts dat jullie die rit met een witte BMW hadden afgelegd, waarmee deze tegenstrijdigheid geenszins wordt opgeheven.

Alle bovenstaande tegenstrijdigheden en inconsistenties, die raken aan kernaspecten van uw asielaanvraag, tasten de geloofwaardigheid ervan op fundamentele wijze aan.

(...)

Zij ten slotte opgemerkt dat u de Belgische asielinstanties geen enkel identiteits-, noch enig ander document voorlegde ter staving van uw asielaanvraag. Nu verklaarde u weliswaar dat u een aantal identiteitsdocumenten, waaronder uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, informatiekaart alsook de overlijdensakte van uw vader bij de smokkelaar in Istanboel had achtergelaten (CGVS, p. 2) en u nooit over een paspoort zou hebben beschikt (CGVS, p. 3). Gezien hierboven omstandig werd aangetoond dat geen enkel geloof kan worden aan uw asielaanvraag, kan ook maar weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen over het ontbreken van essentiële documenten, waardoor het vermoeden rijst dat u deze bewust wil achterhouden om zo informatie, zoals een mogelijk eerder vertrek uit uw land of een legale uitreis, voor de Belgische asielinstanties achter te houden. Hierdoor wordt uw algehele geloofwaardigheid verder aangetast."

De door u ter staving van uw asielaanvraag voorgelegde documenten kunnen deze beslissing niet wijzigen. De kopie van uw identiteitskaart vormt een begin van bewijs van uw identiteit, die door mij in deze beslissing echter niet in vraag wordt gesteld. Het attest van het UZ Leuven dd 8 februari 2016 bevestigt uw medische problematiek waarvoor u in datzelfde ziekenhuis een ingreep onderging, die door mij echter niet in twijfel wordt getrokken, maar die geen verband houdt met de criteria die de toekenning van asiel wettigen. Voor de beoordeling van medische elementen dient u zich dan ook te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Het attest dd 2 maart 2016 van het departement werk en sociale economie, afdeling Economische Migratie, ten slotte, gaat over de toekenning van een arbeidskaart C. Dit attest heeft evenmin enig uitstaan met de criteria die de toekenning van asiel wettigen."

De verwijzing naar de algemene situatie in de provincie Erbil en de inlichtingendienst Parastin volstaat niet om bovenstaande vaststellingen te weerleggen, daargelaten het feit dat verzoeker met een loutere verwijzing ernaar zijn gegronde vrees niet aannemelijk maakt aan de hand van concrete en geloofwaardige verklaringen. Verzoeker beperkt zich verder in wezen tot het volharden in zijn verklaringen, hetgeen echter de omstandig uitgewerkte motieven van de bestreden beslissing niet weerlegt.

De aangehaalde motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van het voordeel van de twijfel zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie in het administratief dossier, de toelichting in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van 22 september 2016 kan niet afgeleid worden dat de situatie in Noord-Irak valt onder de bepalingen van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal is terecht tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Noord-Irak onder de controle van de KRG thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP